

Springende, svingende eller glidende

KURSER?

Vejjen Frem

RETSPOLITISK UGEBLAD

Nr. 10

36. årgang

7. marts 1970

VALGETS TAL

Endeligt resultat fra hele landet

	Kommunevalg 66 stemmer	pct.	Folketingsvalg 68 stemmer	pct.	Kommunevalg 70 stemmer	pct.
Socialdemokratiet ..	838.159	36,2	974.833	34,2	981.713	42,9
Radikale Venstre	139.457	6,0	426.304	15,0	224.136	9,8
Konservative	572.814	24,7	581.051	20,4	479.895	20,9
Venstre	494.916	21,4	530.167	18,6	454.465	19,8
Reisforbundet	15.876	0,7	21.124	0,7	16.780	0,7
SF	168.179	7,3	174.553	6,1	80.333	3,5
Kommunisterne	23.294	1,0	29.706	1,0	24.953	1,1
De Uafhængige	9.295	0,4	14.360	0,5	826	0,0
Venstresocialister ..	-	-	57.184	2,0	14.691	0,6
Slesvigsk Parti	7.670	0,3	6.831	0,2	9.487	0,4
Andre lister	46.684	2,0	37.534	1,3	3.444	0,1
Ialt	2.316.344		2.854.647		2.290.673	

Denne opgørelse af valgresultatet bygger på en sammentælling af stemmeafgivningen til amts-
rådsvalgene plus valgresultaterne fra København og Frederiksberg. - Betegnelsen „andre lister“
omfatter også partiet Liberalt Centrum (for folketingsvalget i 1968).

(Efter „Berlingske Aftenavis“).

ligger det også tungt med fiskeriet efter torsk og Så er der igen pause i stemmeafgivet; desværre
redspetter, så længe isen binder vandene.

Reisforbundet har altid været
tuhænger af, at valutakurserne
skulle bestemmes på det frie mar-
ked, de frit svingende valutakur-
ser til forskel fra de faste eller
rette de „springvrist varierende“
kursur. Dette synspunkt må i høj
grad betegnes som temmelig
avanceret og enestående, da ingen
andre partier mig bekendt har
ytret ønske om noget lignende. -
Tvertimod har valutakurserne al-
tid været betragtet som en hellig
ko, der kun måtte røres ved i
den yderste nød, selv om en va-
lutakursændring i mange krise-
situationer har været af foretruk-
ke for de andre midler, man i ste-
det har måttet gribe til, såsom
rentesikning, finanspolitik og va-
lutarestriktioner, for slet ikke at
tale om told og handelsrestrik-
tioner. Således nævner national-
bankdirektøren, at regeringen un-
der den alvorlige krise i maj sid-
ste år, hvor valutaklassen ville
være blevet tømt i løbet af fire
dage, hvis man ikke havde taget
drastiske forholdsregler i anven-
delse, ellers havde det ikke så meget
som anvendt en kursændring
som en mulig løsning på krisen.
skønt det var det middel, natio-
nalbankdirektøren selv ville have
foretrukket.

De frie kursur ville givet med-
føre en betydelig lettelse af val-
utproblemerne. Imidlertid kan
dette system ikke udelukke en fø-
re for spekulation, der kan føre
til større udsving end ønskeligt
og begrundet i de reelle økonomi-
ske forhold. Dette er da også
grunden til, at mange økonomer,
bl. a. den ny direktør for den
amerikanske centralbank, har væ-
ret inde på tanken om en mellem-
form mellem de faste og de frit
svingende kursur (den gyldne
middevej er som bekendt ofte
den bedste).

En anden grund til enklehed
og genialitet ud på, at man til-
lader centralbanken at ændre va-
lutakurspariteten med f. eks.
maksimalt 1 % om måneden, hvil-
ket svarer til en devaluering eller
revaluering på over 12 % om
året, eller betydeligt mere end
man under nogenlunde normale
forhold vil være nødsaget til. Den
åbenbare fordel ved dette system
består i, at enhver form for spe-
kulation i kursændringer vil op-
høre. Hvorfor? Fordi den ikke kan
betale sig og vil være forbundet
med alt for stor usikkerhed og ri-
siko. Forestiller man sig nemlig
det ekstreme tilfælde, at et land
devaluerer med 1 % hver måned
i et år, vil det relativt store ud-
sving på 12 % ikke betyde nogen

væsentlig gevinst for spekulanter,
når udsvinget er fordelt i små
portioner over hele året, måske
tvertimod et direkte tab. Man må
nemlig forvente, at et potentielt
devaluerende land har et væsent-
ligt højere renteniveau end et ik-
ke-devaluerende land, endog et
potentielt revaluerende land, såle-
des betales ofte overhovedet in-
gen rente for den spekulations-
kapital, der søgte til Væstysk-
land i tiden før revalueringen. Det
betyder, at den gevinstmargin, at
man kunne opnå ved at flytte
sine penge fra en indenlandsk
bank med høj rente til en uden-
landsk med lav rente, men med
mulighed for en kursgevinst, at
denne forskel er så lille, fordi de-
valueringen er udsat over et
helt år, at den med ingen rimel-
lighed opvejer det usikkerhedsmo-
ment, der er forbundet med en-
hver spekulation i kursur. Det fo-
rekommer endog meget usandsyn-
ligt, at centralbanken skulle blive
nødsaget til at foretage en løben-
de devaluering på 1 % over flere
måneder, når først betalingsbe-
lancen som følge af det mere sm-
dige system er bragt i nogen-
lunde ligevægt.

Hvis man med nogenlunde silk-
kehed ville kunne forudsige, hvil-
ken dag de enkelte (små) de-
valueringer ville finde sted, såle-
des at man hver måned flyttede
penge ud af og ind i landet, ville
de omkostninger, der er forbun-
det med en sådan række trans-
aktioner være urimeligt store. I
praksis vil det indtilfældigt være
komplet umuligt at forudsige den
nøjagtige dag for devalueringen.

Det her skildrede system „the
crawling peg“, der nærmest kan
oversættes til noget i retning af
glidende kursur, besidder således
de samme fordele som de frit
svingende kursur, uden at være
belastet med de ulemper i form af
spekulationsmuligheder, som er
følgende af både de faste og de
svingende kursur.

Om dette „avancerede“ system
vil vinde indpas i politiske kred-
se er sikkert tvivlsomt - politi-
kere er nu engang mindst 10 år
bag ud for deres tid - men det
er i hvert fald et punkt, der er
på dagsordenen, når Den inter-
national Valutafond holder sit
årsmede i september i Køben-
havn.

Reisforbundet er indtilfældigt ik-
ke 10 år bag ud for vor tid -
højst et halvt år - så vi bør nu-
turligtvis være med på noderne,
også når det gælder valutakursur.
Derfor foreslår jeg, at vi revidere-

(Fortæller side 2)

Valget - side 2 ✕ Hvad skal vi med en lukkelov - side 2 ✕ Jord og skatter i Grønland - side 3 ✕ Vor
mening - side 4 ✕ Frihed - side 4-5 ✕ Rødselsrådsinterview med Viggo Starcke - side 5-6 ✕ Hvargeren på
Jerfjorden - side 6 ✕ Breve fra læserne - side 7 ✕ Jagten på parcelhusene - side 8

VALGENE var naturligvis først og fremmest lokale opgø-
 ger, og de gav helt overvældende valgsejre for Social-
 demokratiet i enkelte store bykommuner, især Esbjerg, Glad-
 saxe, Århus, Brøndbyerne og Ålborg, hvor befolkningens per-
 sonlige kvalifikationer utvivlsomt har spillet en afgørende
 rolle for udfaldet. Ingen tiltroer vej Krag at kunne gøre disse
 mænd kunststykket efter. Men selv om vi ser bort fra disse
 særlige lokale fænomener, så var der heller ikke løvrigt tvivl
 om Socialdemokratiets klare fremgangslinie næsten overalt.

DE STORE PARTIER lagde før valget ikke skjul på, at
 valget ville få landspolitisk betydning. Det er også uden
 for enhver tvivl, at landspolitiske omstændigheder har på-
 virket valgets udfald. Når f. eks. SF måtte se sin procentvise
 stemmeandel reduceret til kun lidt over sprærregrensen, og
 VS kom til at ligge langt derunder, så må en del af forkla-
 ringen søges i Socialdemokratiets rolle som oppositionsparti.
 der ligesom ikke leverer plads for væsentlige fraktionsdannel-
 ser på venstrefløjen. Aksel Larsens retræte spiller sikkert
 også ind. Og når de radikale i forhold til folketingsvalget i
 1968 har måttet afgive omkring en trediedel af sine stem-
 mer, er er det noget af prisen for partiets ensidige borgerlige
 engagement på landsplan; det må vel derfor også forventes,
 at partiet de ikke så få steder, hvor det nu udgør tungen på
 vægtskålen i de kommunale og amtskommunale råd vil for-
 valte sin politiske indflydelse med større omtanke. Når Ven-
 stre og konservative slap med en relativt mindre forskræ-
 kkelse, trods VKR-regeringens politiske fiasko, ja, så må det
 vel bl. a. ses i sammenhæng med manglen på et liberalt poli-
 tisk alternativ.

Sæt på baggrund af de landspolitiske omstændigheder er
 der således næppe grund til den store forbløffelse - undtagen
 på ét punkt: det ER forbløffende, at de mange skuffede væl-
 gere kun har kunnet få øje på én vej, nemlig vejen tilbage
 til det Socialdemokrati, som for kun to år siden faldt på
 sine dårlige resultater, og som sandt for dyden ikke siden
 har optrådt som noget overbevisende alternativ til det sid-
 dende styre på landsplan. At mange af de skuffede simpelt
 hen blev hjemme i protest er ikke nær så forunderligt.

Den mest sandsynlige landspolitiske betydning af valget
 bliver derfor nok en yderligere utryghed i de radikale væl-
 gerforeninger over for den borgerlige trekant, og det er ingen-
 lunde utænkeligt, at de radikale kan blive nødsaget til at
 sprænge regeringssamarbejdet ved forestkommende lejlighed,
 og den kan meget vel tænkes at indtræde længe inden efter-
 året 1971. Chansen herfor vil vokse med regeringens vanske-
 ligheder med at få orden i økonomien på en acceptabel måde.
 En anden konsekvens kan vel tænkes at blive en større bor-
 gerlig inødekommehed over for Socialdemokratiet, som dog
 næppe vil blive lettere at komme overens med i den nye si-
 tuation, og som løvrigt står med så sørgeligt tomme hæn-
 der over for de store problemer.

RETSFORBUNDET udfoldede mange steder en betydelig
 aktivitet op til valget, og sporløs har den ikke været
 de steder, hvor den har stået på en længere periode. Men
 partiets stilling som helhed har ikke forandret sig nævne-
 værdigt siden 1966 og 1968. Det kan kun tolkes på den måde,
 at vælgerne ikke har fået øje på liste E som „den tredje
 mulighed“. De kender og anerkender kun den første og den
 anden mulighed.

Retsforbundet kan ikke være tilfreds med „stabiliseringen“
 af sit stemmetal i tirsdags. For når vælgerne kun to år efter
 det „røde kabinet“s nederlag har glemt baggrunden for det
 og ganske massivt skrider tilbage i folden, hvordan vil man
 da kunne forvente, at de om yderligere et stykke tid vil
 kunne fornemme behovet for en „tredie mulighed“?

For Retsforbundet afhænger meget nu af, om det vil kunne
 finde sin EGEN stil, om det har en holdbar løsning på netop
 de VÆSENTLIGE problemer, som åbenbart truer folks triv-
 sel og velfærd, og om det vil kunne opretholde en UAF-
 BRUDT politisk aktivitet, hvor landsledelse, samtlige kan-
 didater og medlemmer åbent møder vælgerne i de spørgsmål,
 som interesserer og vedrører dem - vælgerne.

Fow-

Hvad skal vi med en lukkelov..?

„Lukkeloven ventes at blive et af de større stridsmesser, der vil optage den politiske debat i de kommende måneder“, skriver INFORMATION (30.-12.).

Lykkelige land, der kan tillade sig at bruge tid og kræfter på et anliggende som dette ... Man mindes udlændinges forbavselse over, at et skatteopkrævnings-spørgsmål i 1966 blev et alt dominerende tema for et folketingsvalg.

Onde tunger ville nok fremmunde noget om den utrolige pro-vinsialisme og snåbgerlighed, der i så vid udstrækning præger den offentlige debat i H. C. Andersens fædreland.

Handelsministeren har barslet med et forslag om at udvide butikernes lovlige åbningstid på hverdagsaftener med halvanden time, og visse kredse er nu på oprørets rand.

H. K. sender bandbuller ud mod forslaget - uden at tænke på, at dets virkeliggørelse vil udvide mange af dets medlemmers hedt attræde ønske om muligheder for deltidsarbejde; uden at tænke på, at forslagets fremsættelse vidner om tiltro til, at de medhjælper-beskyttelsesensyn, som ligger bag den nuværende lov, nu menes at kunne varetages fuldt betryg-gende af H. K. selv; og uden at tænke på, at de eksisterende lukkelovsbestemmelser begrænsede effekt på detailhandlers struk-turtilpasning på længere sigt kan bringe mange arbejdspladser i fare.

Men H. K. har nok været mere eller mindre tvunget til at væge denne kurs, domineret som det er af Socialdemokratiet, der øjen-synligt mener at kunne sætte lus i skindpelsen i denne sag. (At H. K.s servilitet over for Socialde-mokratiet formentlig er den væ-sentligste forklaring på, at orga-nisationen har en så forholdsvis ringe tilslutningsprocent blandt handels- og kontorfunktionærerne er en anden side af sagen).

Handelens brancheforeninger har ikke været mindre harmfulde over handelsministerens initiativ. Det bekymrer dem øjensynligt ikke en tøddel, at enhver liberali-sering, ud fra den filosofi, der ellers officielt hyldes af handelens folk, egentlig bør hilses som et fremskridt. De er modstandere af „forlænget arbejdstid“, men over-ser, at der ingen åbningsPLIGT foreligger. De har tilsyneladende heller ikke opdaget, at i vor tids moderne servicesamfund kan ikke alle - faktisk færre og færre - holde fri samtidigt. De næglige-

Fortsat fra forsiden

rer vore synspunkter desangående i overensstemmelse med forende økonomers opfattelse.

Løvrigt mener jeg ikke, at øko-nomer forkvakler begreberne, glemmer det væsentlige, modiser hinanden og er ganske tandløse, som undertiden fremført - også i Vejen Frem!

Erling Bundgård.

rer den mulighed for bedre udnyt-telse af ofte - især når der føres en pengepolitik, som der gøres nu - yderst kostbare investeringer, som en liberaliseret lukkelov kan give. Kun få af de mindre handlende synes at have opdaget den chance for konkurrence på service, som røndrede (ikke nød-vendigvis udvidede) åbningstider kan give.

Ib Christensen

Handelsministeren har i TV er-klæret, at han først og fremmest varetager forbrugernes interesser. Det er jo en ædel begrundelse, der dog ikke overbeviser mig. I hver fald var det ikke det hen-søn, der blev afgørende, da han i sommer efterkom beklædnings-industriens krav om begrænsning af importen af billig jugoslavisk herrekonfektion. Hans reelle mo-tiv for lukkelovsforslaget er snar-tre en overvejelse af, at de kred-se, der ønsker en liberaliseret lukkelov, stemmenæssigt er me-re værdifulde end de talnæssigt vigende detailhandlerkredse, der går imod.

At denne vurdering ikke deles af Det konservative Folkepartis nye leder, forsvarsminister Ninn-Hansen, fremgik tyde-ligt af en artikel, han skrev i „Jyllands-Posten“ for nogle uger siden. Og både formanden for Venstres gruppe, Henry Chris-tensen og den entreprenante fhv. detailhandler Jens Peder Jensen har benyttet lejlighe-den til på samme måde som Ninn-

Hansen at understrege, at for-slaget skam ikke er approberet af regeringspartierne.

Resultatet af hele lukkelovs-hallojet kan derfor meget vel blive, at der ikke sker andre æn-dringer end en udvidelse for som-merlandets butikker til at holde åbent i week-end'en.

Så er alt igen ved det gamle - takket være H. K.s og hande-lens brancheforeningers provisel-le konservatisme og de fire gam-le partiers vindbøjleri. For for-brugernes røst hører man jo ikke i larmen: alles interesse er ingens interesse.

Imens kan så svensk erhvervs-liv, hvis detailhandlerorganisatio-ner med en helt anden forståelse af nutidens vilkår end kammera-terne i Danmark har krævet en liberalisering af den i forvejen uhyre liberale svenske lukkelov - stille og roligt overtage store dele af detailhandelen i Danmark. Det er man for resten allerede godt i gang med.

Hvad skal vi overhovedet med en lukkelov? Hvorfor skal staten blande sig i, hvornår mennesker vil handle med hinanden, hvornår de ansatte ønsker deres arbejds-tid placeret?

Hvorfor nøjes med en lukkelov, fyldt med særbestemmelser for en lang række specialbutikker og perforeret med dispensationsreg-ler for fritidsområderne, admini-strevel af kommunerne. Fjern hele administrationsbesværet; OPHÆV LUKKELOVEN!

Ib Christensen.
 (I „Information“).

Når De har læst
 „Vejen Frem“,
 vil Deres nabo
 måske være
 interesseret
 i at læse det

BOGRYK OG ROTATION PROVINS-TRYKKERIET

Kn. V. Jensen, Københavnsvej 29, 4700 Vordingborg. Tlf. 1.666

De stærkeste tæpper

er dem, man selv syer.

Fabrikation af tæppensålen Aladdin og øvrige tilbehør. Garn en gros.

Forhandlere anvises overalt i landet.

Danella · Smyrna en gros · Hjørring

H. VINTER POULSEN

Malerfirma

Solbakkevej 10 - Skedstrup

Telf. 06 99 14 73

— alt malerarbejde udføres

A PROPOS JORD OG SKATTER I GRØNLAND

I VEJEN FREM nr. 41/69 brugte vi et indlæg fra redaktør P. Westergaard i den grønlandske debat om jord- og beskatningsproblemer. Indlægget har været optaget i Grønlandsposten, og i det efterfølgende nummer af dette blad fremkom et svar fra bladetets medarbejder, Jens Brønden, som vi her gengiver uforkortet. I næste nummer af VEJEN FREM vil vi bringe yderligere et indlæg i denne debat fra P. Westergaard.

Major P. Westergaard i Dragør lig, hvis man finder det ueliggende værd at sætte sig ind i major P. Westergaards tankegang.

Hvis man finder det ueliggende værd at sætte sig ind i Grønlandspostens tankegang, er det nødvendigt at holde sig for målet – emnet for diskussionen – klart i tankerne.

Det første krav til lejeforfiften på jord er at skaffe landskassen penge, i denne forbindelse penge til jord og fortinsvis jord til byggegrunde. Indet forekommer mig mere effektivt end at etablere ejendomsret til den jord man bygger på – mod betaling. Og det er nøjagtig lige så let at præcisere den institution, som har ret til at sælge jorden, som den, der har ret til at afkræve leje for brug af jorden. For hvad er den moralske forskel? – Vel kan nænne, forskellen mellem graden af indgrebene i den ejendomsret, som majoren så frimodigt gør Grønlandsposten ansvarlig for at have hævet.

Alle de kvæmende flosker om „de ufødtes fødselsret til fædrelandets jord, som nutidige kludrunkler ikke må have lov til at sælge i tankeløshed“ hører hjemme blandt argumenter for de manglende fredningsbestemmelser i forrige århundredes Danmark. Det forekommer temmelig indlysende at det i hvert fald ikke har noget med landskassens indtægter at gøre, og det er argumenter, som udenrøret kunne tale mod den nuværende brugret, som indlæggets forfatter så åbenbart imod har imod.

Og i den anledning (brugret og ejendomsret) vil jeg tillade mig at kommentere et forholdsvis tilfældigt afsnit i P. Westergaards indlæg:

„Et folk, der ved tankeløshed eller ved magt beroves sin fælles ejendomsret til det uundværlige grundlag for hele tilværelsen, jorden, mister sin frihed og bliver slaver af pantegæld og af den politiske magt, der vil være benvist til en evigt accelererende skattejagt på befolkningens arbejdskraften.....“

Det kan godt være, der er skjutte, dybere meninger i dét, men jeg kan ikke finde dem og tilhader mig derfor at sluge det råt og bogstaveligt og forstår det, som det står. Slaver og frihed er strappe glosser, når den politiske magt er trælesrævet.

Major P. Westergaard fremfører sine argumenter, som var det princippet det gjaldt, men argumenternes indhold angriber i virkeligheden kun størrelsesordenen

RADIO SERVICE UDLEJNING

Bojse Kristensen
RADIO-EJERSKABET

Jernbanegade 22 - Telf. 611
Hjørring

Møbelforeningen
»HYGGEBO«
Stjellandsgade 52-54, Aarhus
Telf. 06 - 12 99 56

og virker ved en samling skremmende superlativer. I majorens forstand er vi alle i det grønlandske samfund slaver, slavsbundet til kontrakter eller mindreløn, undertrykt et uærdigt antal restriktioner, som begrunder en grønlanders udprægede følelse af mindreværd. Men i min forstand er vi frie, selv i denne tvungne og bundne situation, frie selv med denne brugret, der i praksis fungerer som en fuldgyltig ejendomsret uden indgreb og undtagelser. Det må majoren også vide, hvis han har tilstrækkeligt kendskab til Grønlands status til at forfatte et indlæg i så skæpe vendinger, som han har gjort.

At brugretten til jord i Grønland i praksis er en ejendomsret, er en påstand, som i alle væsentlige henseender kan påvises praktisk som juridisk.

Med det forml for øje, at landkassen mangler penge, vil major P. Westergaard få svært ved at gøre det indlysende for mig, at en jordværd er bedre end salg af samtlige byggegrunde i Grønland.

Med hensyn til det andet krav til emnet, nemlig at begrænse ejendomspekulationen i de grønlandske byområder, falder majorens argumenter til jorden, når jeg nævner en helt tilfældig ejendomshandler inden for den senere tid. Huset er et skur på ca. 40 km., langdrå nyt og langdrå avendeligt til noget som helst. Men det er godt beliggende på et

P. Westergaard

temmelig trafikkeret strøg i Godthåb, som placeret til forretningsvirksomhed. Skuret blev solgt for 145.000 kr. Det er ikke bygget af palisandertræ, og det er næppe mere værd end 10.000 kr.

Hvorledes vil majoren og „eksperterne“ i ministeriet forhindre en så grov form for ejendomspekulation ved at indføre en grundleje på et par tusinde kr. om året.

Det kan vel alle aldersgrupper forstå, at en kapitalvindingskat med en stor skatteprocent på de høje fortjenester og en forholdsvis lille skatteprocent på de mindre fortjenester har langt større mulighed for at besvare spørgsmålet end de fislede forsøg og bestræbelser. Ministeriet for Grønland gør på dette område. Man kan

ikke skyde en isbjørn med luftbøsse og vende ryggen til i forvisning om, at den er stendød. Det er det, myndighederne tror med de afstukne linier for afskaffelsen af ejendomspekulationen. Når eksperternes ideer er udført vil man finde, at den hellige grav er vel forvaret, men den bliver vogtet af toltillredede helige loer, som ingen ambitioner har for at flytte sig fra det sted og det standpunkt, de én gang har fastlagt.

Jens Brønden

GARN SMYRNA RYA
H. Flytkjær
Ejergægade 2 - 3000 Helsingør
TH. (03) 21 43 44

JOHN BECH:

Luk Så HELT op!

Fru Jensen er enke og dre endnu har fået øjne. - Som journalist kan jeg naturligvis slet ikke forstå lukkeloven. En journalist må være på pletten, når og hvor begivenhederne finder sted og arbejder naturligvis, til arbejdet er fra hænden.

Nøjagtigt som det er i alle andre erhverv end netop detalhandelen: man må være på det sted og den tid, hvor pengene er at tjene.

Ville der ske spor ved, at handelens folk måtte indføre to-holdsskift i forretningerne? Treholds skift betragtes vist af alle som udelukket, eftersom det trods alt er de færreste, der går på indkøb i natteinemader.

De fleste mennesker har deres arbejde i dagtimerne, selv om der efterhånden bliver flere og flere med skifteløbsjob. Arbejdsåden slutter kl. 17 eller 17.30, og så er der kun midtægspausen til de nødvendige indkøb, hvis man da ikke lige er så heldig at have en hjemmegående kone eller -mand, der kan gå ærinder.

H. K. er vel den interesseorganisation, der har gjort mest for at bremse de beskædne reformer af lukkeloven, som handelsministeren har foreslået. Det er i virkeligheden besynderligt, eftersom H. K. medlemmer netop er den gruppe borgere, der har mest besvær med at få de daglige indkøb besørget. H. K.s medlemmer arbejder jo næsten alle i nøjagtig det samme tidsrum, som forretningerne har åbent i. Og de kan jo ikke alle være så heldige at arbejde i stormagasiner, hvor de kan købe det hele i arbejdstiden.

Det er interessant at følge H. K.s og arbejdsgruppernes krampagtige søgen efter argumenter for den gamle lukkelov. Her gælder alle kneb. Her drejer det sig om at beskytte en særrettighed. Det er en særrettighed, som andre betjkningsgrupper og erhverv ikke har. I industrien stiger antallet af arbejdspladser med skifteløbsarbejde stadigt. Der tænker ingen på at lave lovindgreb og sige: Maskinerne må kun snurre fra 7 til 16. Eller hvad mener De om et lovbrud som dette. Det er herefter ikke tilladt landmænd at fodre køer og malke efter kl. 16.

Det ville vist ikke falde i god jord. Men vi kunne såmænd godt fortsætte: er det ikke urimeligt at avisbude og mælkekure skal stå så forbiuret tidligt op om morgenen, inden vi an-

John Bech.

VOR MÆNNING

OM ANDRES MENING...

Hvor kommer fornyelsen fra?

POLITIKEN (r) skriver:

I hovedstadsområdet har valgkampen været uendelig uninspireret. Centrale problemer som hovedstadsordningen og forurenningen er kun sporadisk indgået i debatten, som da også har udfoldet sig i de dertil indrettede endklaver, dvs. de uhyre passive vælgerforeninger. Debatten er på intet tidspunkt kommet ud på gader og stræder og - undtagen den traditionelle B & W-besøg - heller ikke på arbejdspladserne. Leder vælgerne i hovedstadsområdet derfor i høj grad deres stemmeafgivning bygge på en landspolitisk opfattelse, er hovedstadens vælgerforeninger selv ude om det.

For blot at holde sig til hovedstadsordningen og forurenningen burde alle kandidater i hovedstadsområdet have været præsenteret for følgende spørgsmål: Går De ind for en samling af alle hovedstadsområdets kommuner i

kampen ved uendelig uninspireret. Centrale problemer som hovedstadsordningen og forurenningen er kun sporadisk indgået i debatten, som da også har udfoldet sig i de dertil indrettede endklaver, dvs. de uhyre passive vælgerforeninger. Debatten er på intet tidspunkt kommet ud på gader og stræder og - undtagen den traditionelle B & W-besøg - heller ikke på arbejdspladserne. Leder vælgerne i hovedstadsområdet derfor i høj grad deres stemmeafgivning bygge på en landspolitisk opfattelse, er hovedstadens vælgerforeninger selv ude om det.

For blot at holde sig til hovedstadsordningen og forurenningen burde alle kandidater i hovedstadsområdet have været præsenteret for følgende spørgsmål: Går De ind for en samling af alle hovedstadsområdets kommuner i

Boligministerens bombe under lejen

Under denne overskrift kommenterer Aktuelt (S) boligminister Aage Hastrups tanke om at give lejerne fri bytteet - mod huslejetilføjelse ved hver bytning.

Det lyder så kønt, at boligministeren vil sikre lejernes ret til at bytte. Men hvem vil bytte en 4 værelses lejlighed med en 2 værelses, hvis den bliver lige så dyr eller dyrere. Og at lejlighederne vil stige, når de gendulejes - det synes jo netop at være formålet med ministerens bebudede forslag. At det så igen vil omsætte sig i nye store prisstigninger på ejendomme med alt, hvad det vil medføre, behøver man ikke at være økonom for at forudsige.

Selvfolgelig vil oppositionen af al kraft vende sig imod sådanne forslag. Det er helt andre positive foranstaltninger, der skal til for at afskaffe den boligmangel, som

stadig plager de store byområder og deres indbyggere, og som på den ene eller anden måde berører hele vort samfund.

Det værste ved boligministerens tanke er, at de lejeforhøjelser, som således må aftales i et lukket marked, selvfølgelig vil blive meget højere, end hvis lejerne kunne efterspørge lejligheder i hele boligsektoren på lige vilkår. Boligministerens tanker er ultryk for samfundsekonomisk dårskab og politisk angst for at gøre det eneste rigtige, nemlig at gøre markedet frit, som alle sagkyndige utvivldigt anbefaler. Til de sagkyndige hører desværre heller ikke Socialdemokratiet, og derfor undgår det næppe, at en ny boligordning bliver lige så urimelig dyr for lejerne som den forrige.

Kan Nigeria blive een nation?

Af Jørgen Flindt Pedersen

Jeg har en underlig fornemmelse af, at den dag krigen er forbi, vil de fælde hinanden om halsen." Sådant sagde en britisk universitetslektor i Ibadan til mig for næsten et år siden, og de hieltege scener ved den formelle overgivelsesceremoni i Lagos for nylig bekræftede til fulde hans spådom. Den dybereliggende mening med dette var, at vi europæere har svært ved at sætte os ind i afrikansk tankegang, og at vi ofte ukritisk analyserer en situation ud fra vore egne forestillinger.

Jeg oplevede i det tidligere Biafra et godt eksempel på denne forskellighed i afrikansk og europæisk tænkemåde. Helt tilfældigt mødte jeg den kendte iboforfatter Cyprian Ekwensi på den

JØRGEN FLINDT PEDERSEN er programsekretær v. Danmarks Radio og har besøgt Nigeria gentagne gange - sidst efter Biafras fald.

et storamt? Hvor højt prioriterer De en effektiv indsats mod forureningen af Øresund?

Men vælgerforeningerne tumler blot videre på deres gammelkendte facon og har derfor for ringe føling med hovedparten af vælgerne. Det afsondrede og kløvede prægede afholder utvivlsomt mange fra at tage del i arbejdet i et af demokratiets nervecenter, der skulle stå for den vigtige kontakt mellem vælgerne og medlemmerne af de folkevalgte forsamlinger.

Vi skal ved denne lejlighed undlade unødigt at trampe i den kendsgjerning, at det parti, som i denne og forrige valgkamp har udråbt sig selv som garant imod ensidighed i politik, rent faktisk er garant for det ensidige og farlige blokssystem på landsplan ved at have bagbundet sig til V og K.

Den første forudsætning for, at farerne kan afvendes, er, at de erkendes, og det synes nu at være sket på POLITIKEN. Men det næste skridt må blive en total ændring af den parlamentariske

Kommunal grundskyld kan knuse spekulationen

Kommunernes ret til at bestemme grundskyldens størrelse bør af alle fremsynede kommunalpolitikere benyttes til at rette et knusende slag imod jordspekulationen, sagde Retsforbundets formand, Ib Christensen, i en tale i Herning onsdag den 11. februar.

De nye jordlove har ikke nævnerådigt hæmmet den private tilegnelse af de samfundsskabte jordværdier. Den opreklamerede frigørelsessafgift inddrager således kun 30 pct. af den først konsta-

terede stigning efter jords overgang til byzone, tilmed over en periode af 12 år. Da jordværdierne fordobles hvert femte år, kan enhver se utiltrækeligheden.

Kommunerne har derfor en moralsk forpligtelse til gennem grundskylden at genoprette de ulykker for samfundsekonomen, som de fire gamle partiers afskaffelse af al statslig grundskyld har fremkaldt, og de bør benytte merprovenuet af grundskylden til en tilsvarende nedskættelse af kommuneskatten, sluttede Ib Christensen.

KRONIK

enhver situation. Jeg kunne ikke rigtig stille noget op med mine europæiske forestillinger om, at nogen da for Søren måtte betale for de mange uforskyldte lidelser.

Men det er jo netop general Gowons forsonlighed, den manglende hævngrædighed, nej! til Nürnberg-processer, der er den positive faktor, når muligheden for en politisk overbygning på den ad militær vej fremtvingne løsning på konflikten skal bedømmes. Det store og afgørende spørgsmål er nu, om det er muligt at opbygge et positivt samarbejde mellem boerne og alle de andre stammer i Nigeria.

En nigeriansk nationalfølelse

Til en begyndelse er det vigtigt at gøre sig klart, at Nigeria slås med en række andre stammeprø-

praksis efter Retsforbundets anvisning: det samarbejdende folkestyre omkring en magstratsregering, som tager fat på de virkeligt alvorlige problemer i fordragelighed, først og fremmest forureningsbekæmpelsen og de dybtgående sociale fordelingsproblemer, men da også hovedstadsområdet's strukturproblemer, som netop partigeisme og lokalpatritotisme hidtil har ligget i vejen for.

POLITIKEN har så ganske ret i, at vælgerforeningernes tumlen videre på den gamle facon ikke er velegnet til at formidle følingen mellem politikerne og den befolkning, som deres politik er af livsvigtig betydning for. Udviklingen kan blive katastrofal, men også de mere eller mindre hensygnende vælgerforeningers situation må ses i sammenhæng med eller som en konsekvens af den blokpolitiske situation. Man kan ikke forlange, at fornuftige mennesker skal interessere sig for og følge med i hele det partitaktiske spil. Følgelig sidder de mest trofaste i klipper og diskuterer alvorlige ideologiske problemer. Mens hovedparten fornøjes med andspil og basarer, i begge tilfælde fjernet fra den påtrængende virkelighed.

Hvor vil fornyelsen komme fra?

Fra sandkassen:

„Åh-bæh Det kan du selv være”

Når små børn skændes, er argumenterne ofte lidt logiske. Beskyldninger imedegås oftest blot med henvisningen til, at „det kan du selv være”.

Nuvel, sligt er tilgiveligt blandt Homo Sapiens'er i den pureste ungdom. Mindre undskyldeligt, ja, direkte deprimerende er det imidlertid at konstatere, at de store partier på hver side af midten i dansk politik i væsentlig grad forfalder til samme argumentationsform.

Eksempler er der nok af. I kommunevalgkampen i Hvidovre kritiserede den konservative oppositionsledelse således den socialdemokratiske gruppe for at foranstalte unødige udlandsrejser for udvalgsmedlemmer og kommunalbestyrelsesmedlemmer til konferencer og udstillinger, som alligevel ikke gav noget for kommunens forvaltning værdifuldt udbytte. Og hvad svarede borgmesteren (socialdemokrat) så på det: at den konservative angriber også selv havde deltaget i sådanne ture. Nuvel, det var måske også forkert - eller måske var alle rejserne, hvad enten det nu var socialdemokrater eller konservative, der foretog dem, så sagligt udbetegnende, at kommunens penge var givet godt ud dertil.

Men det havde nu været rart, om man havde fået en reel debat om det i stedet for det barnagtige „åh-bæh”.

- - -

Socialdemokraterne beskylder p.t. regeringen for at føre en alt for stram finanspolitik via skatterne. Og hvad svarer så regeringen her til? „Åh-bæh - det gjorde I også, da I var ved magten”. Korrekt. Uomtvisteligt ramt i centrum - men det havde nu været rart, om der også var fulgt en argumentation for nødvendigheden af den udmærkede skattepolitik med - men den lader sig måske ikke opstille?

Noget tyder på, at de store partier i visse henseender er meget små.

ter, som indfjenes på råstoffer i deres område. Det er jordnødder i nord og kakao i vest, mens den vigtige olie fortrinvis findes i Rivers State, South Eastern State, Midwest State og ud for kysten. En finansiel styrkelse af forbundsregeringen i forhold til enkeltstaterne vil i denne situation være til fordel for den befolkningsrige, men råstoffattige Central Eastern State, det område som boerne i den nærmeste fremtid vil være henvist til.

Ibo-problemet

I skrivende stund er der endnu ikke udnævnt nogen militær guvernør for Central Eastern State, og da jeg var i Lagos, var det særdeles svært at få nogen til at udtale sig nærmere om spørgsmålet. Militærstyret kan tilsyneladende ikke rigtig finde ud af, om man skal lade Ukpabi Asaki - nuværende administrator af området, fortsætte som militær guvernør for at belønne en ibo, der valgte den „rigtige side”, eller om man skal tage en „biafraner”.

Det sidste ville tjene til at overbevise boerne om, at det virkelig ikke er hensigten at straffe eller forfølge dem. Asika betegnes som en dygtig og sympatisk mand, men den tidligere universitetslærer virker alligevel for spinkel til en position som boernes første mand. - Problemet er jo nemlig

Jagten på parcelhusejerne

I de senere år har forskellige økonomer forsøgt at påvise, at parcelhusejere gennem fradrag for betalt rente får særlige fordele fremfor den øvrige befolkning, og at der derfor skulle være grund til at særbeskatte dem. Det mener direktør Kaj H a r b ø l l, medlem af Retsforbundets forbundsråd, ikke der er.

De mange parcelhuse

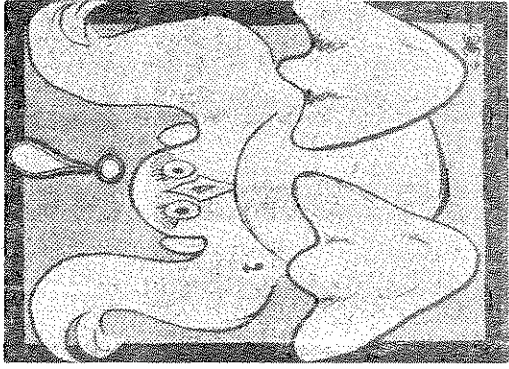
Man har argumenteret med, at 60 pct. af boligbyggeriet har været parcelhusbyggeri, og at den store andel skulle skyldes skattefordele. Den tanke kan ejensynlig ikke falde disse økonomer ind, at de 60 pct. foretrækker at bo i parcelhuse frem for i lejligheder, og at muligvis en endnu større del af befolkningen ville foretrække det samme. Den tanke er ejensynlig heller ikke faldet disse økonomer ind, at den del af befolkningen, der har gjort en indsats for selv at skaffe sig en bolig, har ydet det største bidrag til at løse boligspørgsmålet. Økonomerne har ikke påvist eller blot sandsynliggjort, at en hindring for parcelhusbyggeriet ville have givet anledning til et større byggeri af etageejendomme. Derfor ville det have været en katastrofe, hvis man havde hindret bygningen af et større antal parcelhuse.

Ungdommens interesse

De fleste af dem, der flytter ud til parcelhuse fra København, kommer fra forholdsvis billige lejligheder og kommer normalt til at sidde for en boligudgift, der er 5 gange så stor, som de har haft i lejligheden. Det er ikke økonomiske fordele, der får dem til at foretage dette bytte, men ønsket om en mere attraktiv bolig.

De unge, der i dag selv søger at skabe sig en sådan bolig, synes sikkert, at det er vanskeligt nok. Først skal de overvinde hindringen, skabt af de høje jordpriser. Det er beklageligt, at ungdomsfjendtlige partier de sidste

Ugens hak

Det er opmuntrende at se, hvor klart vælgerne har tilkendegivet, at det er i sognepolitikken, Socialdemokratiet har sin styrke. Deri minder det forresten om FKR.

10 år har kunnet regere her i landet, så ungdommen, for at skaffe sig en bolig, skal forrente disse høje jordværdier til den private lånekapital. Det ville have været en retfærdighedshandling over for ungdommen, om man havde fulgt Retsforbundets forslag om, at ungdommen skulle have jord til byggegrunde uden købesum mod at forrente jordværdien til det offentlige, så at de filmed kunne være lettet for tilsvarende skattebyrder. Men der er altså ingen af dem, der selv råber højt om ungdommens ref-

Kaj Harbøll.

tigheder, der har villet være med til at give dem denne selvfølgeligelige ret, og dette har medført denne voldsomme byrde ved dækning af ungdommens boligbehov.

Ikke desto mindre er der tusinder, der har været parate til at bringe de nødvendige ofre. Mange af dem har for at hjælpe på den manglende kapital selv udført en stor del af arbejdet i fritid og ferier. Når man ser dem i gang og ser, hvad de udretter, kan man kun beundre dem og glædes over, at der dog endnu findes en del ungdom, der foretrækker selv at gøre noget ved sagen frem for at rabe op om, hvad de skal have af andres arbejdsfortjenester. Når de flittige unge så flytter ind i husene og har fået dem belånt med store kurstab, vil de fleste finde sig spændt hårdt for, ikke mindst fordi de også skal betale de urimeligt høje skatter, som socialister og konservativer har været lige flittige til at vælte ud over os alle.

Renteafdrag

De fleste nye parcelhusejere kan kun klare denne byrde, fordi skattefradraget reducerer deres renteudgift med ca. 40 pct., hvorved man i de billigste parcelhuse kan komme ned på en månedlig boligudgift på kr. 1500,- til 2000,- i Københavnsområdet. Dette fradrag fremstilles nu som en særfordel for parcelhusejere. Man ser helt bort fra, at enhver, der ejer en bygning, hvad enten det

er et parcelhus, en udlejningsejendom, et bladhus, en bank ejendom eller en anden erhvervs ejendom, kan fradrage renten til lån i ejendommen i sit regnskab og få sine indtægter reduceret tilsvarende. På intet andet område regner man dog en udgift for en indtægt. Det gælder skibe, biler, flyvemaskiner, TV, trykkermaskiner, køleskabe. Det gælder enhver rente af gæld, ja, selv hvis man sætter sig i gæld ved at købe for meget øl og brændevin, er renten af gælden fradragsberettiget. Hvorfor i alverden skal fradragretten for den gæld, man har i et parcelhus da betegnes som en særfordel? - og endda af „økonomerne“ medregnes som tilskud til boligbyggeri. Det er da helt uden fornuft. De økonomer, der har fundet ud af det, må da være lidt trekantede inde i hovedet. Nogle af dem er måske socialister, og for dem er det naturligt, at enhver hindres i at eje noget, især boliger, fordi de véd, at man bedst kan gøre folk til socialister ved at jage dem ind i tæt beboede etageejendomme. Jo dårligere boliger, jo flere socialister. - Men andre økonomer burde vist regne lidt bedre efter.

Skat af lejeværdi

Man er inderst inde godt klar over, at man ikke kan afskaffe fradragretten for parcelhuse uden at afskaffe fradragretten for alle renter. D. v. s. at man faktisk inderst inde også er klar over, at denne ret ikke er en særfordel for parcelhusejere, og ingen realist vil vist i dag foreslå at afskaffe denne fradragret for alle renter. Det ville også være urimeligt at åbne nye skattekluder for staten. Den har såvist fundlet nok i forvejen, og den får jo disse penge ind igen gennem de indkomstskatter, der betales af rentemodtagerne. Renteindtægter er jo ikke skattefrie.

For dog at få ram på parcelhusejerne har man så fået den mærkelige idé, at de skal betale skat af en fikseret lejeindtægt. Dette skal dels virke som en tilbagebetaling af rentefradraget og dels - for dem, der har betalt gælden i deres huse - som skat af den rente, man ikke får af de penge, man har sat i huset. Det kan vist betegnes som særbeskatning. Ingen andre end parcelhusejere skal dog betale skat af rente, de ikke får. Man kunne med lige så god ret hævde, at de, der har penge stående til 5 pct. rente, skulle betale skat, som om de fik de 14 pct., de kunne have fået ved en mere fordelagtig pengeanbringelse.

Skat af fikseret lejeværdi virker desuden som en genudførelse af de bygningsskatter, som man ellers var blevet enige om at afskaffe. Medens grundskyld tilskynder til at udnytte en grund bedst muligt, fordi man betaler det samme uden hensyn til udnyttelsen, virker bygningsskatter

lige modsat. Jo bedre man bygger sit hus og jo bedre man vedliggerholder det, jo mere skal man betale i bygningsskat. På samme måde virker skat på lejeværdien, - også den straffer den bedste udnyttelse og den bedste vedligeholdelse. Det er mod samfundets interesse, der må være, at al jord udnyttes bedst muligt. Særlig unge, der spender deres økonomi til det yderste og med flid og energi selv gør en indsats for at skabe en bolig, jo større indsats de gør, og jo flittigere de er, og jo bedre boliger de skaber, jo mere skal de resten af deres liv betale i skat af beregnet lejeværdi af deres indsats. Det er hverken ret eller rimeligt. Tvo-

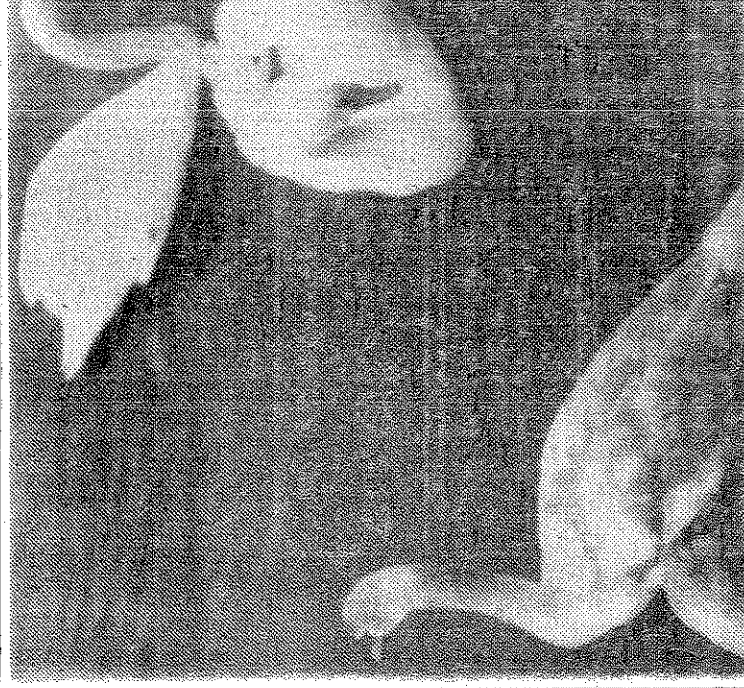
KAJ HARBØLL

Olieselskabernes skattefri

Det siges netop at være blevet afsløret, at de udenlandske ejede, store olieselskaber slipper så at sige gratis fri for finansministerens eller så grådige indhug i indtægterne.

Nogen nyhed er det nu ikke - det har længe været kendt, at moderselskabernes manipulerede på en passende vis med råvarerpriserne til de danske datterselskaber på en sådan måde, at disse ses indtægter, altså indtægterne her i landet, svandt hen til det rene ingenting, hvilket er ganske fornuftig koncernpolitik over for

Niels Mølga

Isvinteren går hårdt ud over svanerne. Det hjælper, når dyrene hugger våger i isen, men det batter først rigtigt, når vinden slår i vest og giver Golfstrømmen et puff, så dens udløbere når ne danske farvande.

KØN SAGT

Konfrontationen mellem Sovjet og USA, der har præget de sidste to årtier, ville aldrig have fundet sted, hvis ikke Roosevelt havde været så naiv m. h. t. Sovjets beslutning om at dominere verden. (Arthur Krock i „The New York Times“, grund old man i amerikansk politisk journalistik).

(Woodrow Wilson)

sl af trække Dem ud af praktisk politik?

Praktisk politik har egentlig altid haft en sekundær interesse for mig; primært interesserede det mig at få retfærdigheden, friheden og den nationale selvstændighed bevaret i Danmark. Jordpolitikken, frihandelspolitikken og skattepolitikken er REDSKABER til dette og ikke mål i sig selv. Selv en hjælpelse af levefoden for de gamle, de syge og de svage - ja, det er udmærket, men det kan befolkningen ikke leve af. Befolkningen lever af de flittige, de dygtige, der bestiller noget. - Det er lignelsen om de betroede talenter om igen - en karsk, hård lignelse.

Økonomiske fremskridt er gode, men de kan også være onde. Der er jo ingen ting, der tyder på, at menneskenes karakter, intelligens er væsentligt forbedret siden begyndelsen af forrige århundrede, hvor vi levede efter statsbankerotten og havde en litterær og videnskabelig guldalder i Danmark, som var ret enestående i Europa, og som måske hang sammen med den materielle nøjsomhed, som var nødvendig efter statsbankerotten. Jeg bliver aldrig træt af at andre mig over, at de mest økonomisk-demokratiske reformer er gennemført under den absolutte enevælde i Danmark.

Hvis nu der ER en direkte sammenheng mellem statsbankerotten og den kulturelle og videnskabelige vækst i første halvdel af forrige århundrede, for man så slutte omvendt i forbindelse med de voldsomme teknologiske fremskridt, vi gør i dag - vi bliver dygtigere og dygtigere til atting - kan vore karakteregenskaber, vores moralske holdning, vor indstilling til andre mennesker følge med?

Kipling sagde, at hvis man giver nogen som helst noget som helst, som vedkommende ikke har måttet arbejde for i sit ansigts sved, så er man sikker på at gøre vedkommende og hans efterkomere til sine trofaste fjender. De skal hævde sig.

2

Nu bliver De 75 den 13. marts, dr. Starcke, og De får en mængde fødselsdagshilsener. Hvis jeg nu bad Dem om at sende et fødselsdagsønske den anden vej - d. v. s. til Danmarks Retsforbund - hvad ville De så ønske?

Jeg ville ønske, at jeg lever længe nok til at se ikke blot Retsforbundet repræsenteret, for det tillægger jeg i og for sig ikke så stor betydning, men det at Retsforbundet får indflydelse, for det tillægger jeg betydning. Husk på, jeg har levet et langt liv, og jeg har lige fra min barndom set georgelster sidde og spidse blyant på disse problemer og diskutere, om dette eller hint skulle være sådan eller sådan, når grundskylden blev indført. Hvad jeg har viet mit liv til, er ikke at spidse blyanter, men at få noget gennemført. Om der så skulle være nogle småfejl her og der - nå, ja, navn mig en skattelov, der ikke er fejl i - hvis DET skal være principet, må vi så ikke først blive fri for skat på indkomst, fornuftigt indirekte skatter?

er.

Krudttønden Rhodesia:

DVÆRGEN PAA LERFØDE

Rhodesia indtager en central placering i det sydlige Afrikas dilemma. Denne britiske koloni - for det er, hvad Rhodesia egentlig udgør den dag i dag - er politisk en vertabel krudttønde af modsætninger og skinnbart had. Det på overfladen selvsikre, ufordrende hvide mindretalsstyre er snarere en dværg end en kolos på lurfødder.

Vil man forstå landets geografiske betydning for den igangværende konfrontation af hvide mod sorte i Det Sydlige Afrika, behøver man blot at se på et kort. Rhodesia kan blive den gulst, der tænder hele Det Sydlige Afrika i brand.

Atmosfæren i Rhodesias større byer giver indtryk af ro og orden, og den indre, hvide del af byerne af velstand og prosperitet. Hovedstaden Salisbury har 327.000 indbyggere; deraf er de 230.000 afrikanere, bosatte i slumbyer uden for hovedstaden. Om aftenen og i week-enderne er Salisbury City en rent hvid by med de ikke-europæiske (afrikanere, mulatter og asiater) sikkert af vejen.

Værrø end Sydafrika

Surrealisme er ikke bare en kunstart; nogle steder på kloden er den en politisk livsform. I Rhodesia er den en nødvendighed, dersom det skal lykkes for et lille mindretal at overbevise sig selv om, at det lever i den bedste og sikreste - af alle verdener. I Republikken Sydafrika er der i hvid for hver 4 farvede. I Rhodesia er der for hver hvid 20 farvede. I Sydafrika HAR de farvede visse rettigheder som en del af apartheid. I Rhodesia har de i praksis ingen.

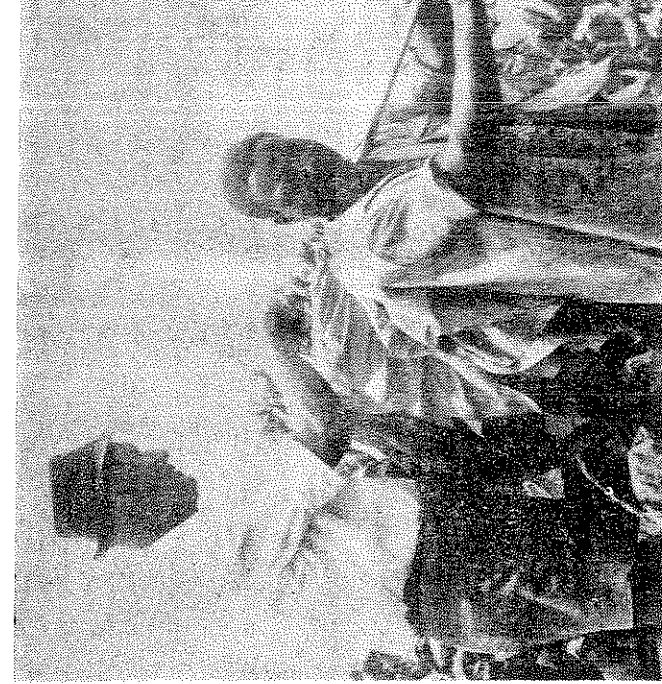
En yderst venuesæl, rent ud sympatisk togkonduktør i sin tid indvandret fra Londons cockney-område, gav sig tid til at vise mig, hvordan han billetterede på 4. klasse. Han skred myndigt ned gennem de ildelugtende kupeer („De sorte vasker sig ikke“). Da vi nåede en kupé, hvor en ret velklædt afrikaner, ledsaget af sin kone og et barn, var en anelse sen til at trække sin billet frem, fik han et kraftigt kræbeslag, der sendte ham ned i sædet. „Jeg har,“ sagde konduktøren, „boet i Sydafrika: dér er de sorte flåbede (cheeky). Her kender de deres plads.“ Da jeg indvendte, at det kunne ende med, at han blev anmeldt for vold mod sagsløse, svarede han med en befriende latter:

Stoler Folketinget ikke på de nye amtsråd?

Når vi her i landet skal lave noget om, så opretter vi noget nyt og bevarer det gamle, sagde Retsforbundets landsformand, Ib Christensen, i en tale i Slagelse. Han fortsatte:

„Ændringerne i amtsstrukturen dokumenterer endnu en gang den gamle sandhed. Vi får nu amtsborgmestre og amtsdirektører, men amtmændene bevares. En overflødig og kostbar lokal statslig administration opretholdes, sideløbende med dannelsen af de nye storamter med folkevægt ledelse.

Antmandsmederne bør afskaffes, og deres opgaver ubeskåret overgå til de nye amtsråd. Det er udtryk for dyb mistillid til de nye amtsråd og for almindelig

Tobakshøst i Rhodesia. De farvede har færre rettigheder end i Afrika, og hvad der spiller en stor rolle, måske den største: de væsentligt ringere materielle forhold under Jan Smith's republikke styre end deres racefæller i Apartheid-politikken Sydafrika Union.

port-import-artikler. En portugalsk officer, der viste mig omkring på det portugisiske krigsskib „Vasco da Gama“ i Beira havn, grinede af den britiske flådeblokade af Beira. „Skibene går bare til de andre havne,“ sagde han. De går til - for eksempel Port Elizabeth i Sydafrika. En stor annonce indrykket i Salisbury-avisen THE RHODESIA HERALD af Sydafrikas Jernbane- og Havnevesen, bekendtgør, at „Port Elizabeth udstreker sin hjælpende hånd ... kun 23 dage fra Storbritannien til Bulawayo, 25 til Salisbury.“

Storbritannien har officielt bekendtgjort, at det IKKE ønsker en økonomisk konfrontation med den af sine vigtigste kunder, Republikken Sydafrika. Men selv den britiske „flådeblokade“ af Beira-havnen i Mozambique er så spærket med Rhodesia-eksport og -import, at det hemmelige politisk rask faldt over mig, da jeg begyndte at fotografere ting og sager i Beira havn. Der har været nok af blokadebrydere: Japan, Frankrig, Holland, Belgien, Schweiz, Vesttyskland.

Halldor Sigurdsson.

Kun Kosangas har SIKKERHEDSPLAN

Det danske Kosanga-system anvendes i dag i mere end 50 lande over hele kloden. Kosanga-planen - verdens største gastankerflåde - viser det danske flag på alle 7 verdenshavne. Der er mange årsager til Kosangasystemets succes. En af dem er, at kun Kosangas har sikkerhedsplan!

Kosanga
mest moderne